

РЕШЕНИЕ

№ 7632

гр. София, 06.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 44 състав,
в публично заседание на 28.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Владимирова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **9757** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 АПК вр. чл. 172, ал. 5 ЗДвП.

Образувано е по жалба, подадена от И. Н. Г. от [населено място], срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 3383з1242/26.09.2023 г., издадена от Г. Х. Г. – полицейски инспектор в 08 РУ при СДВР.

В жалбата се твърди, че оспорената заповед за прилагане на ПАМ е незаконосъобразна, като издадена при нарушения на материалния и процесуалния закон. Иска се отмяна на акта и присъждане на сторените по делото разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез адв. К., поддържа жалбата и моли за отмяна на наложената ПАМ по съображения изложени в хода по същество на спора и в писмени бележки.

Ответникът – Г. Х. Г. - полицейски инспектор в 08 РУ при СДВР, редовно призован, се явява лично. Оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна.

Софийска градска прокуратура – редовно призована, не се представлява и не излага становище по жалбата.

Административен съд – София-град, Трето отделение, 44 -ти състав, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

С процесната Заповед на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка – временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца, на основание чл. 22 от Закона за административните

нарушения и наказания (ЗАНН) и чл. 171, т. 1, б. "б" от ЗДвП. Като фактическо основание за издаване на заповедта е посочено обстоятелството, че е съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) сер.ГА № 942168 от 26.09.2023 г. /л. 19/ от Д. Ат. А. – командир отделение при СДВР, 08 РУ. В АУАН е посочено, че при извършена проверка на 26.09.2023 г. в [населено място] по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица], Н. Г. управлява лек автомобил С. Й. К. с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на „Автодже-Н“ ЕООД. При извършената проверка до бл. 55 водачът управлява след употреба на алкохол, изпробван с техническо средство Алкотест Дрегер 7510 ARBA 0148. Пробата № 972 в 08.15 часа е отчела положителен резултат от 0,71 промила на хиляда в издишания въздух. Връчен е талон за медицинско изследване с № 0150090 за УМБАЛ „Св. А.“. Деянието е квалифицирано като нарушение на чл. 5, ал. 3, т. 1, пр. 1 от ЗДвП – управлява МПС, трамвай или самоходна машина с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда до 0,8 на хиляда вкл. Въз основа на горепосочения АУАН е издадена и обжалваната в настоящото съдебно производство заповед за прилагане на ПАМ /л. 46/.

В рамките на производството пред настоящата инстанция е разпитан като свидетел Н. И. Г./син на жалбоподателя/ във връзка с установяване на факти и обстоятелства изложени в жалбата.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице по чл. 147, ал. 1 от АПК и срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което жалбата е процесуално допустима, а разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално - правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица.

С оглед приетите по делото заповед № 513з-4535/31.05.2022 г. на директора на СДВР, заповед № 513з-6400 от 07.07.2023 г. на директора на СДВР /оправомощаваща съгласно т. 2 полицейските органи от сектор „Охранителна полиция“ да издават ЗППАМ по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, 5 б. А и т. 6 от ЗДвП/, заповед № 513з-3373/19.05.2017 г. на директора на СДВР и Акт за встъпване в длъжност от 01.06.2017 г., съдът приема, че обжалваният административен акт е издаден от валидно оправомощен материално и териториално компетентен орган, а именно Г. Х. Г. - полицейски инспектор в 08 РУ при СДВР.

Оспорената заповед е обективизирана в писмена форма, подписана е от издателя си, като съдържа и изискуемите от чл. 59, ал. 2 на АПК реквизити, включително фактически и правни основания за издаването ѝ.

При постановяване на акта не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, още по-малко такива с характер на съществени, годни да доведат до отмяната ѝ. ЗППАМ е издадена въз основа на акт за установяване на административно нарушение, съставен от компетентен орган, при спазване на задължителните реквизити по съдържанието му и процедурата за

съставянето и връчването му. Административният орган е изпълнил задължението си по чл. 36 от АПК за служебно събиране на доказателствата, необходими за установяване на релевантните за спора юридически факти. Към административната преписка са приложени писмени доказателства, удостоверяващи наличието на фактическите основания, мотивирали органа да издаде заповедта.

В процесната заповед е вписано правното основание за издаването ѝ – чл.171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП. Същата съдържа няколко хипотези, които са предвидени алтернативно, а не кумулативно. Самостоятелното осъществяване на която и да е от тях дава възможност на органа да упражни властническата си компетентност с цел преустановяване на констатираното нарушение на правилата за движение по пътищата. Според тази разпоредба, в приложимата ѝ редакция, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки - временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване - до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца; при наличие на изследване от кръвна проба или изследване с доказателствен анализатор по реда на чл. 174, ал. 4 установените стойности са определящи.

В случая, за да приложи ПАМ по отношение на оспорвания, административният орган се е позовал на наличието на една от посочените в чл. 172, т. 1, б. „б“ от ЗДвП хипотези. Със съставения АУАН е установено, че на посочените дата и място жалбоподателят управлява лек автомобил С. Й. К. с рег. [рег.номер на МПС] след употреба на алкохол, изпробван с техническо средство Алкотест Дрегер 7510 с № ARBA 0148. Пробата е отчела резултат от 0,71 промила на хиляда в издишания въздух. Връчен е талон за медицинско изследване с № 0150090 за УМБАЛ „Св. А.“.

Това описание от фактическа страна е достатъчно да обоснове налагането на водача на управлявания лек автомобил ПАМ по смисъла на приложената правна норма и изцяло кореспондира с посоченото правно основание в ЗППАМ. Настоящият съдебен състав намира, че оспорената ПАМ е приложена законосъобразно, тъй като се установява по безспорен начин наличието на изискуемите от нормативната уредба предпоставки за налагането ѝ. Като писмено доказателство по делото е приет, без оспорване от страните, АУАН сер. GA № 942168 от 26.09.2023 г. съставен от Д. А. – командир отделение при 08 РУ, СДВР. Актът е издаден от длъжностно лице в кръга на правомощията му по закон, по установения ред и форма. Същият е официален удостоверяващ документ по смисъла на чл. 179, ал. 1 от ГПК, приложим на основание чл. 144 от АПК, който се ползва с презумптивна доказателствена сила за това обстоятелство съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП.

Безспорен е фактът, че жалбоподателят е управлявал, на посочената в оспорената заповед дата, моторно превозно средство, което е спряно за проверка, в хода на която

същият е проверен с техническо средство за установяване на употреба на алкохол в кръвта му, при която техническото средство е отчетло резултат 0,71 промила в издишания въздух.

След като е нормативноустановено, че резултатът от кръвната проба е определящ, когато резултатът от дрегера е оспорен е необходимо факта – управление на ППС след употреба на алкохол да е установен с надлежно доказателство – протокол за химико изследване, за да се наложи ПАМ по чл. 171, т. 1, б. "б" от ЗДвП за нарушение на чл. 5, ал. 3, т. 1, пр. 2 от ЗДвП.

В процесния случай въз основа на издадения талон за медицинско изследване, жалбоподателят доброволно е предоставил биологична проба на кръв. Вследствие на извършеното медицинско изследване и въз основа на приложения протокол за химическо изследване за определяне концентрацията на алкохол в кръвта с № 605 от 26.09.2023 г. /л. 22/ се установява наличие на етилов алкохол в количество 0,57 промила в кръвта на Г. по метода на газовата хроматография в съответствие с чл. 22, ал. 1 от Наредба № 1/19.07.2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техните аналози /Наредбата/. Изследването на пробата кръв дадена от Г. е извършена в специализирана лаборатория в УМБАЛ „Св. А.“, оправомощена за извършване на тези изследвания съгласно чл. 19, ал. 1, т. 1, б. а от Наредбата. Годно доказателство за установяване употребата на алкохол е протокола съставен на основание чл. 24, ал. 2 от Наредба № 1 от 19.07.2017 г., поради което представените от жалбоподателя резултати от С. Р. ООД /л. 8/ не са доказателство, чрез което може да се установи факта има ли употреба на алкохол в 08:15 на посочената в ЗППАМ дата.

Относно срока на мярката, следва да се отбележи, че разпоредбата не предвижда определяне на различен срок от административния орган в определени граници. Следователно при посочването на срока, за който е приложена принудителната административна мярка, административният орган не действа при условията на оперативна самостоятелност, тъй като срокът е определен в закона и в заповедта само се възпроизвежда предвидения в закона срок, а не се определя такъв от органа. В този смисъл Решение № 4314 от 22.03.2019 г. на ВАС по адм. д. № 523/2018 г., VII отделение.

Настоящият състав намира, че Заповедта е постановена в съответствие с материалния закон. При наличие на законоустановените предпоставки, както е в случая, наказващият орган действа при обвързана компетентност и няма право на самостоятелна преценка относно издаването на ЗППАМ.

Като израз на административна принуда, ПАМ трябва да бъде определена в такъв вид и обем, че да не ограничава правата на субектите в степен, надхвърляща тази, произтичаща от преследваната от закона цел. Налагането на принудителната административна мярка има за цел да се преустанови едно противоправно поведение. В случая оспорената заповед е издадена и в съответствие с целта на закона, визирана в чл. 22 от ЗАНН, връзка с чл. 171, ал. 1 от ЗДвП - да се осигури безопасността на движението по пътищата и да се попречи на извършването от водача на други нарушения на ЗДвП.

С оглед изложеното, настоящият състав намира жалбата за неоснователна, а оспореният административен акт за законосъобразен, като не са налице основанията по чл. 146, т. 1-5 АПК за неговата отмяна.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК,

Административен съд – София град, Трето отделение, 44 състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. Н. Г. от [населено място] срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 3383з1242/26.09.2023 г., издадена от Г. Х. Г. – полицейски инспектор в 08 РУ при СДВР.
Решението е окончателно.

СЪДИЯ: